

NOTAT

Finanstilsynet

21. marts 2007

J. nr. 122-0003
mfr/jbj

Realkreditrådets hørings svar til Finanstilsynets udkast til bekendtgørelse om kapitaldækning samt bilag

Ad særligt væsentlige problemstillinger

Ad § 27, stk. 8, nr. 1, litra d

"Det fremgår, at *"For andre kredittilsagn, inklusiv lånetilbud, som ikke er omfattet af litra a, og garantier for låneprogrammer, anvendes en CF på 75 pct."*

Realkreditrådet finder det fuldstændigt urimeligt, at der for lånetilbud i den simple interne metode skal gælde en konverteringsfaktor på 75 pct. I standardmetoden skal til sammenligning anvendes en konverteringsfaktor på 20 pct.

Det kan i den forbindelse undre, at direktivets bilag 2 tillægges en forskellig fortolkning afhængig af, om der er tale om den kapitaldækningsmæssige håndtering af et lånetilbud under henholdsvis standardmetoden og den simple interne metode.

Dertil kommer, at det bør indgå i fastlæggelsen af konverteringsfaktoren, at realkreditinstitutternes lånetilbud ikke er kapitalbelastede i dag. Fastlæggelsen af en mere passende størrelse på konverteringsfaktoren må derfor være mulig.

Realkreditrådet ser frem til, at der foretages en reduktion af konverteringsfaktoren fra de 75 pct. til et mere rimeligt niveau."

Finanstilsynets bemærkninger:

Den i bekendtgørelsen anførte konverteringsfaktor for kredittilsagn for virksomheder under den grundlæggende interne ratingbaserede metode fremgår af direktivet. Det vil være i strid med direktivet at indføre lavere konverteringsfaktorer i den danske bekendtgørelse.

Den grundlæggende interne ratingbaserede metode indebærer, at virksomheden bl.a. skal anvende fastlagte værdier for de konverteringsfaktorer, der skal benyttes for ikke-balanceførte eksponeringer mod stater m.v., institutter og erhverv. Dette er i modsætning til den avancerede interne ratingbaserede metode, hvor virksomheden skal anvende egne estimater for konverteringsfaktorer, der er baseret på egne data. Det er ikke ualmindeligt for den grundlæggende interne ratingbaserede metode, at direktivets fastlagte værdier på de områder, hvor disse skal anvendes i stedet for egne estimater, er mere forsigtige (dvs. medfører en strengere solvensbelastning) end de tilsvarende fastlagte værdier for standardmetoden for kreditrisiko.

Ad bilag 3, pkt. 17, litra c

"Realkreditrådet lægger vægt på, at direktivets muligheder for nedvægtning implementeres fuldt ud. Nedvægtning skal således være mulig for alle udlån med pant i erhvervsejendomme og ikke kun udlån med pant i kontor- og forretningsejendomme, såfremt de i direktivet opstillede korrelationskrav/uafhængighedskrav er opfyldt.

Dernæst er Realkreditrådet forundret over, at Finanstilsynet med hensyn til udlån med pant i kontor- og forretningsejendomme ikke finder mulighed for at se bort fra det såkaldte uafhængighedskrav "b" i direktivet, som siger, at tilbagebetalingen af lånet ikke må afhænge væsentligt af en eventuel betalingsstrøm, som ejendomme måtte generere. Hardtesten (de fastsatte tabsgrænser) er efter Realkreditrådets opfattelse opfyldt."

Finanstilsynets bemærkninger:

Direktivet fastsætter specifikke krav vedrørende uafhængighed mellem ejendommens værdi og låntagerens tilbagebetalingsevne for både standardmetoden og den grundlæggende interne ratingbaserede metode, såfremt pant i den faste ejendom skal kunne anerkendes til solvensmæssig nedvægtning:

- a) Værdien af ejendommen må ikke afhænge væsentligt af kreditkvaliteten af låntageren. Dette krav udelukker ikke situationer, hvor rent makroøkonomiske forhold både påvirker værdien af ejendommen og låntagerens tilbagebetalingsevne.
- b) Risikoen ved låntageren må ikke afhænge væsentligt af afkastet fra ejendommen, men i stedet være forbundet med låntagerens evne til at tilbagebetale lånet fra andre kilder. Dette betyder, at tilbagebetalingen af lånet ikke må afhænge væsentligt af en eventuel betalingsstrøm, som ejendommen måtte generere.

I henhold til direktivet er det som udgangspunkt virksomheden selv, der ud fra de konkrete forhold hos låntageren skal vurdere, hvorvidt krav "a"

og "b" er opfyldt. Dette gælder både for beboelsesejendomme og erhvervsjendomme.

Det er Finanstilsynets vurdering, at det som overvejende hovedregel kun vil være ejendomssegmenterne beboelsesejendomme, kontor- og forretningsjendomme og landbrugsejendomme, der vil opfylde uafhængighedskrav "a". Andre ejendomssegmenter vil oftest være specielt tilpasset låntagerens forhold. Dette er baggrunden for, at standardmetoden i bekendtgørelsesudkastet ikke indeholder mulighed for nedvægtning af andre erhvervssegmenter end kontor- og forretningsjendomme og landbrugsejendomme.

Direktivet giver mulighed for, at myndighederne kan undtage virksomhederne fra krav "b", jf. ovenfor, for lån med pant i beboelsesejendomme. Det forudsætter, at myndighederne vurderer, at markederne er "veludviklede med en lang historik", og "at tabene har været tilstrækkelig lave" til at retfærdiggøre en sådan behandling. Finanstilsynet har foretaget en analyse af de historiske tabsrater for lån med pant i beboelsesejendomme og vurderer, at forudsætningerne for undtagelse fra krav "b" er opfyldt for denne ejendomskategori. Dette er på linje med de fleste andre EU/EØS lande.

Direktivet giver endvidere mulighed for, at myndigheder kan undtage fra krav "b" for erhvervsjendomme. Der stilles mere specifikke krav vedrørende historiske tabsrater ("hardtesten") for at kunne undtage erhvervsjendomme, end der gøres for beboelsesejendomme.

Finanstilsynet har også foretaget en analyse af de historiske tabsrater for lån med pant i forskellige ejendomssegmenter under erhvervsjendomme, herunder bl.a. kontor- og forretningsjendomme og landbrugsejendomme. På den baggrund har Finanstilsynet vurderet, at forudsætningerne for undtagelse fra krav "b" ikke er opfyldt. Dette er på linje med de fleste andre EU/EØS lande. Blandt de europæiske lande er det kun Tyskland og Østrig, der ser ud til at ville tillade undtagelse fra krav "b" for erhvervsjendomme.

Blandt de faktorer, der spiller ind ved vurderingen af, om de historiske tabsrater opfylder betingelserne for undtagelse af krav "b" eller ikke, er den tidshorisont, der anlægges. Hvis man alene betragter tidsperioden fra 1995 til i dag, vil flere ejendoms kategorier kunne udvise tabsrater, der isoleret set opfylder betingelserne for at undtage fra krav "b". Denne tidsperiode har imidlertid været karakteriseret ved stigende ejendomspriser inden for næsten alle de analyserede ejendomssegmenter og med kun kortvarige, mindre fald i de segmenter, der har oplevet fald. Udvides tidshorisonten til perioder, hvor der har været faldende ejendomspriser, viser Finanstilsynets analyser, at ingen af de analyserede segmenter inden

for erhvervsejendomme opfylder betingelserne for undtagelse fra krav "b". Det er Finanstilsynets vurdering, at tabsraterne på lån med pant i fast ejendom også skal opfylde "hardttesten" i tider med faldende ejendomspriser. Det kan for en god ordens skyld bemærkes, at det ikke er muligt at undtage fra krav "b" særskilt for enkelte segmenter.

Det kan afslutningsvis bemærkes, at forskelle i den måde, medlemslandene gennemfører direktivbestemmelserne vedrørende lån mod pant i fast ejendom, ikke medfører "level playing field" problemer. Reglerne vedrørende undtagelse fra uafhængighedskrav "b" gælder kun for så vidt angår lån mod pant i ejendomme, der er beliggende i det pågældende land selv. Eksempelvis skal tyske virksomheder, der låner mod pant i fast ejendom i Danmark, på dette område følge de danske bestemmelser for undtagelse fra krav "b", og danske virksomheder, der låner mod pant i tyske ejendomme, skal følge de tyske bestemmelser.

Ad bemærkninger i øvrigt til bekendtgørelsen og bilag

Ad § 4

"Terminforretninger er defineret i bilag 16, pkt. 4. Det foreslås at lade definitionen af terminforretninger indgå i § 4 i selve bekendtgørelsen."

Finanstilsynets bemærkninger:

Imødekommet.

Ad § 6, stk. 2

"Definitionen af handelshensigt bør være i overensstemmelse med bilag 2. Realkreditrådet vil gerne foreslå følgende formulering: "*Positioner, der indehaves med handelshensigt iht. bilag 2, er positioner i værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, som virksomheden har for egen regning, positioner baseret på kundeindtjening og market making*". "

Finanstilsynets bemærkninger:

Handelshensigt defineres i § 6, stk. 2, i kapitaldækningsbekendtgørelsen. Finanstilsynet har valgt en definition, der ligger tæt på definitionen af handelshensigt i CRD (49), artikel 11 (2). Pkt. 2 i bilag 2 indeholder de krav, som positioner, der besiddes med handelshensigt, skal opfylde. Der er således ikke tale om en definition af handelshensigt i bilag 2.

Ad § 6, stk. 5

"Det fremgår, at handelsbeholdningen bl.a. ikke omfatter indeksobligationer. Da der eksisterer et aktivt marked for statsindeksobligationer, finder Realkreditrådet ikke, at disse nødvendigvis skal behandles som anlægsbeholdning.

Konkret skal det foreslås, at lade § 6, stk. 5 udgå, da denne egentlig er overflødig med baggrund i definitionen af handelsbeholdning. "

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet vil overveje spørgsmålet ved næste revision af bekendtgørelsen.

Ad § 8, stk. 2

"Realkreditrådet vil gerne gøre opmærksom på, at afgrænsningen af kreditrisiko ikke er fuldt dækkende. Til derivater udenfor handelsbeholdningen er f.eks. også knyttet modpartsrisiko."

Finanstilsynets bemærkninger:

Modpartsrisiko i forbindelse med derivater uden for handelsbeholdningen er omfattet af eksponeringer uden for handelsbeholdningen. Dette er præciseret i § 8, stk. 2.

Ad § 27, stk. 7

"Det fremgår af § 27, stk.7, at for IRB-institutter gælder § 10, stk. 2-4. I § 10, stk. 2, beskrives hvorledes, man skal opgøre eksponeringens størrelse for værdipapirfinansieringsinstrumenter under standardmetoden herunder tage højde for finansielle sikkerheder. Der henvises til bilag 7 afsnit 4.2 – den udbyggede metode for finansielle sikkerheder – men denne metode må ikke anvendes af IRB-institutter, der estimerer egne LGD- og CF-estimerer.

Med baggrund heri er der behov for en præcisering af, hvilke regler der er gældende for nettingaftaler, når der er tale om IRB-institutter. Konkret bør der i bilag 9 åbnes for op for muligheden for, at IRB-institutter på finansielle sikkerhedsstillelse kan anvende bilag 7, afsnit 4.2. "

Finanstilsynets bemærkninger:

§ 10, stk. 2-4, gælder også for virksomheder, der anvender egne estimerer af LGD (og CF), idet formuleringen i § 10, stk. 2 og 3: " der anvender den udbyggede metode for finansielle sikkerheder", skal læses som "der ikke anvender den enkle metode for finansielle sikkerheder". Finanstilsynet vil overveje, om dette skal præciseres i forbindelse med en kommende revision af bekendtgørelsen.

Ad § 27, stk. 8, nr. 1, litra e

"Der mangler formodentlig ordet ”af” i .3 linje."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad § 29

"Det mangler et stk. 3 i paragraffen, der springer fra stk. 2 til 4."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad § 29

"Der synes at være en fejl i henvisningerne i stk. 2."

Finanstilsynets bemærkninger:

Henvisningen til pkt. i bilag 8 er rettet til pkt. 80 og 81.

Ad § 36, stk. 1

"Det er et generelt problem i bekendtgørelsen, at der anvendes beløbsopgørelser i såvel kr. som euro. Et eksempel herpå er § 36, stk. 1, hvor der i nr. 1 anvendes euro, mens der i nr. 2 anvendes beløb opgjort i kr. Der bør efter Realkreditrådets opfattelse kun anvendes en valuta i bekendtgørelsen, og denne bør som udgangspunkt være kr."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har valgt at anvende euro når der er tale om minimumskrav, der fremgår af direktivet. Andre beløbsstørrelser angives i kr.

Ad § 40, stk. 1

"Renterisiko kan medtages i handelsbeholdningen for hele virksomheden. Det bør nævnes, at det også gælder for valutarisiko."

Finanstilsynets bemærkninger:

Valutakursrisiko opgøres både inden for og uden for handelsbeholdningen, jf. § 34, stk. 2.

Ad § 42, stk. 2

"Henvisningen til bilag 16, afsnit 4, pkt. 42, synes ikke at være korrekt."

Finanstilsynets bemærkninger:

Henvisningen skulle være til bilag 16, pkt. 33 (nu pkt. 31).

Ad § 44, stk. 1

"Der udestår en præcisering af, hvilke terminsforretninger der er omfattet."

Finanstilsynets bemærkninger:

Terminsforretninger er defineret i § 4, stk. 7.

Ad § 45

"Realkreditrådet vil gerne forespørge om, hvor i direktivet dette punkt finder sin hjemmel, og hvorvidt dette skulle være 2006/49/EC bilag 2 pkt. 7 og 11. Det bør i øvrigt overvejes at flytte bestemmelsen til bilag 16."

Finanstilsynets bemærkninger:

Det tidligere stk. 1 henviser til CRD (49) bilag II, pkt. 11. Høringsudkastet indeholdt imidlertid en fejl vedrørende kreditderivater, idet det var forudsat, at de var omfattet af definitionen af afledte finansielle instrumenter omfattet af bilag 17.

Dette har medført, at det tidligere § 42, stk. 2, er udgået, idet bestemmelsen kun var nødvendig, under forudsætning af at kreditderivater var omfattet af bilag 17, samt andre konsekvensrettelser i §§ 44 og 45.

Ad § 52

"Der ønskes en uddybning af, hvad er forstået ved misligholdelse i forbindelse med salgs- og tilbagekøbsforretninger, idet definitionerne i bilag 8 pkt. 31-37 ikke er anvendelige. Der sker jævnligt teknisk misligholdelse på denne type forretninger, som følge af manglende evne til at levere værdipapiret til den aftalte valørdato. I praksis reguleres markedet af forskellige rammeaftaler (ISMA, Finansrådets m.fl.), der alle indeholder individuelle klausuler og procedurer for misligholdelse."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har lagt vægt på at følge direktivets misligholdelsesdefinition. Det har været Finanstilsynets vurdering, at definitionen af misligholdelse i pkt. 31 i bilag 8 er generel. Hvis eventuelle individuelle klausuler og procedurer omkring misligholdelse i henhold til internationalt anvendte rammeaftaler, der er indgået mellem modparter, ikke måtte være forenelige med denne definition, da vurderer Finanstilsynet, at problemstillingen skal afklares i en dialog mellem tilsynsmyndigheder internationalt, fx i CEBS regi.

Ad § 67, stk. 1

"Der anvendes i bekendtgørelsesudkastets § 67, stk. 1, såvel termen ”arbejdsdage” som ”dage”. Realkreditrådet går ud fra, at første indberetning skal ske 20 arbejdsdage efter udløbet af juni 2007, hvilket klart bør fremgå af teksten. Dernæst synes der ikke i bilag 26 at være indeholdt skemaer til indberetning af afviklingsrisiko."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet. Afviklingsrisiko er medtaget på CS06.

Realkreditrådets bemærkninger til oplæg af 14. november vedr. § 70

Ad 1:

"Hvilke skemaer skal indberettes pr. 31/3-2007? Ifølge bekendtgørelsen skal de nye skemaer anvendes første gang pr. 30/6-2007 (jf. § 67), hvilket må betyde, at de gamle skemaer bruges pr. 31/3-2007. Hvordan hænger brugen af de gamle skemaer sammen med anvendelse af de nye regler? Skal der tages højde for § 70, stk. 3a-3c, således at VS 17-19 ikke indberettes?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Virksomhederne skal først indberette kapitaldækningsopgørelsen pr. 1. halvår 2007. Det vil sige, uanset om virksomheder anvender overgangsordningen eller ej, skal den ikke foretage indberetning til Finanstilsynet for 1. kvartal 2007.

Ad 2:

"Hvis et institut ønsker at anvende muligheden i § 70, stk. 3 (brug af gamle regler for kreditrisiko), skal der pr. 30/6, 30/9 og 31/12-2007 indberettes dele af gamle skemaer og dele af nye skemaer. Er det korrekt tolket, at det betyder indberetning af:

- SOL 1-4
- VS 5-12 (jf. § 70, stk.3a-3c)
- MKR 1-3
- OPR 1 (med mindre muligheden i § 70, stk. 4 anvendes)"

Finanstilsynets bemærkninger:

Bekendtgørelsens § 70, stk. 3-10, indeholder bestemmelser om, hvilke bestemmelser der gælder for virksomheder, der benytter overgangsordningen i § 70, stk. 3, herunder hvilke skemaer disse skal anvende.

Det fremgår heraf, at disse virksomheder skal indberette skemaerne VS05–VS12 fra den "gamle" bekendtgørelse. Basiskapitalen og markedsrisiko skal dog, uanset om overgangsordningen anvendes eller ej, indberettes i henhold til de nye regler. Her anvendes således henholdsvis skemaerne CS01- CS06 og skemaerne CS56- CS58.

Ad 3:

"I § 70, stk. 7 fremgår reglerne for beregning af gulv på kapitalkravet i 2007-2009. Dette "gulv" skal indberettes i SOL 1, post 13. Betyder det, at de gamle skemaer ikke skal indberettes til Finanstilsynet i perioden med gulv på kapitalkravet?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Se Finanstilsynets bemærkninger til Realkreditrådets spørgsmål vedrørende parallelrapportering.

Ad 4:

"Hvis et institut har ansøgt om at anvende IRB-metoden fra 1/1-2008, fremgår det af ansøgningspakken, at første indberetning i parallelrapporteringen skal foregå pr. 31/3-2007. Det antages, at dette skal ske i dele af skema IRB 1-32. Hvordan hænger det sammen med, at de nye skemaer først tages i brug pr. 30/6-2007 ?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Spørgsmål om parallelrapportering, både hvad angår omfang og periode, aftales nærmere med virksomhederne, der søger om at anvende IRB-metoden.

Ad 5:

"Når et institut overgår til IRB-metoden, fremgår det af ansøgningspakken, at den første indberetning af parallelrapporteringen skal påbegyndes i det førstkommande kvartal efter indsendelse af ansøgningen. Detaljeringniveau af parallelrapporteringen (som antages at skulle ske i IRB 1-32) skal aftales med Finanstilsynet. Finanstilsynet har dog også tre måneder til at vurderer ansøgningsmaterialet, hvor den primære kontakt vil omhandle eventuelt supplerende materiale. Hvornår i ansøgningsprocessen kan institutterne så forvente, at aftale om detaljeringsgrad af parallelrapporteringen sker?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Spørgsmål om parallelrapportering, både hvad angår omfang og periode, aftales nærmere med virksomhederne, der søger om at anvende IRB-metoden.

Ad § 70, stk. 16

"Der mangler i 3. linje i stk. 16 et bilagsnummer i forbindelse med henvisningen til ”litra c og d i pkt. 17 i bilag ”. Henvisningen er til bilag 3."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 1, pkt. 13

"Der mangler formodentlig ordet ”basiskapital” i punktets 6. linje."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 1, pkt. 16

"Der er et sprogligt problem i punktets anden linje. Realkreditrådet vil foreslå, at teksten "hvilke risici der indgår ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital" udgår. Denne del af pkt. 16 er i øvrigt også dækket af pkt. 21."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 1, pkt. 19

"I punktets næstsidste linje mangler formodentlig et ord mellem "på" og "virksomheden"."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 1, pkt. 32

"I punktets andensidste linje mangler et "det"."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 1, pkt. 37

"Det anføres, at det er naturligt, at virksomheden øger den tilstrækkelige basiskapital, hvis instituttet har haft og fortsat forventer en høj udlånsvækst.

Realkreditrådet finder, at den beskrevne problemstilling ikke kan være relevant, hvis instituttet anvender en model med intern rating af kunderne. I en intern model vil kraftigt øget udlånsvækst begrundet i slækket kreditpolitik, og dermed låntagere med en dårligere kreditkvalitet, blive opfanget af modellen. Dette vil afspejle sig i højere kapitalkrav til disse lån i modellen sammenholdt med andre lån."

Finanstilsynets bemærkninger:

Følgende fremgår af pkt. 37: "Virksomheden skal således overveje vækstforventningerne og eventuelt foretage et tillæg i den tilstrækkelige basiskapital og solvensbehovet alt efter vækstforventningens størrelse."

Dette forhold er ikke dækket af IRB-metoderne.

Ad bilag 2, pkt. 2, litra b (v)

"Der fremgår i punktet begrebet "komponentrisici". En definition heraf udestår dog."

Finanstilsynets bemærkninger:

Ordet "komponentrisici" er erstattet af "de enkelte risici, der er knyttet til positionen".

Ad bilag 2, pkt. 20

"Punktet synes ikke at være opdateret i henhold til nyt bilag 16. I øvrige dele af bekendtgørelsen anvendes termen "værdipapirfinansieringsinstrumenter" i stedet for repo-transaktioner. Det kan også overvejes, at lade punktet indgå i bilag 16."

Finanstilsynets bemærkninger:

Værdipapirfinansieringsinstrumenter omfatter også margenudlån og transaktioner vedrørende indlån og udlån af værdipapirer.

Ad bilag 3, pkt. 29

"Der synes at mangle noget i teksten til punktet."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet

Ad bilag 3, pkt. 34 og 35

"Der henvises indledningsvist i såvel pkt. 34 som 35 til pkt. 32. Burde henvisningen ikke være til pkt. 33."

Finanstilsynets bemærkninger:

Henvisningen er ændret til pkt. 33.

Ad bilag 5, pkt. 7

"Det fremgår af punktet, hvorledes situationen håndteres, såfremt der måtte foreligge flere kreditvurderinger. I bilag 7, pkt. 47, beskrives ligeledes hvordan situationen håndteres, såfremt der måtte foreligge flere kreditvurderinger. Realkreditrådet vil gerne af forståelsesmæssige hensyn opfordre til, at formuleringen i de to punkter ensrettes."

Finanstilsynets bemærkninger:

Teksten i bilag 7 er rettet.

Ad bilag 5, pkt. 12

"Der anvendes begreberne "specifikt emissionsprogram" samt "specifikt emissionsfacilitet". Der er behov for en definition heraf."

Finanstilsynets bemærkninger:

Ordet "specifikt" er fjernet – bestemmelsen gælder alle emissionsprogrammer og emissionsfaciliteter.

Ad bilag 5, pkt. 13

"Punktet er sprogligt vanskeligt tilgængeligt, og bør således reformuleres med henblik på at opnå større læsevenlighed."

Finanstilsynets bemærkninger:

Teksten er omformuleret.

Ad bilag 6, pkt. 26 og 27

"Realkreditrådet vil gerne opfordre til, at de fra kreditvurderingsbureauerne til Finanstilsynet indberettede data gøres offentligt tilgængelige."

Finanstilsynets bemærkninger:

Godkendte kreditvurderingsbureauer og deres mapping bliver gjort tilgængelige på Finanstilsynets hjemmeside.

Ad bilag 6, pkt. 28

"Der er fejl i nummereringen, der starter med d)."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 7, pkt. 7

"I pkt. 2.2. er angivet de minimumskrav, der stilles til garantier for, at effekten af disse kan medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede poster.

Af pkt 3 c) iii og punkt 7 fremgår, at virksomheden som hovedregel ved låntagers undladelse af at betale forfaldne beløb, skal have ret til uden unødigt forsinkelse at gøre krav gældende mod garantistiller for så vidt angår garantibeløbet. Det fremgår endvidere, at garantistillers betaling ikke må være betinget af, at virksomheden først gør krav gældende mod låntager.

Ifølge sædvanlig terminologi skal der således være tale om en selvskyldnerkaution i modsætning til en simpel kaution. Ved en simpel kaution vil det normalt være en forudsætning for at kunne gøre kautionen gældende, at det ved retsforfølgning eller på anden sikker måde er godtgjort, at den oprindelige skyldner ikke er i stand til at betale.

Nogle af de garantier, som anvendes i realkreditinstitutterne indebærer, at pengeinstitutter, for lån indenfor et række segmenter stiller en garanti for den yderste del af belåningen. Garantien er benævnt som en selvskyldnerkaution, men indeholder dog den modifikation, at garantien først kan gøres gældende, efter at den pantsatte ejendom i garantiperioden er solgt på tvangsauktion uden fuld dækning for det garanterede lån. Kravet mod garantistiller opgøres som kontantværdien af den på tvangsauktion udækkede del af det garanterede lån, dog højst et beløb svarende til garantibe-

løbet. Garantibeløbet forfalder til betaling senest 4 uger efter, at realkreditinstituttet har gjort garantien gældende.

I forhold til en sædvanlig selvskyldnerkaution, hvor krav mod kautionisten kan rejses straks låntager har misligholdt låneforholdet, vil realkreditinstituttet således først kunne rejse kravet overfor garantistiller med en mindre tidsforskydning på typisk 4-6 måneder.

Det er først og fremmest praktiske årsager, der ligger bag udformningen af ovenstående garantierklæringer, og umiddelbart skønnes der ikke at være nogen reel forskel på "værdien" af de overfor omtalte garantier og egentlige selvskyldnerkautionserklæringer.

Realkreditrådet lægger vægt på, at bilaget tilpasses således, at de ovenfor omtalte garantier også kan indregnes ved opgørelsen af de risikovægtede aktiver.

Såfremt bilaget ikke tilpasses, således at de omtalte garantier kan indregnes ved opgørelsen af de risikovægtede aktiver, er det væsentligt, at der udarbejdes en overgangsordning for garantier på eksisterende lån, således at disse garantier frem til udløb kan anerkendes i kapitaldækningsmæssig sammenhæng."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet kan bemærke, at de første to sætninger i pkt. 7 i kapitaldækningsbekendtgørelsens bilag 7 skal læses i sammenhæng, således at undtagelsen - for så vidt angår lån med pant i beboelsesejendomme - også indebærer undtagelse fra kravet om, at garantistillerens betaling ikke må være betinget af, at virksomheden først gør krav gældende mod låntager. En undtagelse fra kravet i første sætning, uden samtidigt undtagelse fra kravet i anden sætning giver ikke mening. Dette kan eventuelt præciseres ved en kommende ændring af kapitaldækningsbekendtgørelsen.

Det er på denne baggrund Finanstilsynets vurdering, at de pågældende garantier for lån med pant i beboelsesejendomme, herunder pant i udlejningsejendomme til beboelse, kan medregnes ved opgørelse af risikovægtede poster, forudsat at de andre krav for medregning af pant i fast ejendom og garantier er opfyldt, og forudsat at kravet til garantistilleren gøres gældende inden for en samlet periode på 24 måneder efter låntagers misligholdelse af sine forpligtelser.

Derimod er der ikke grundlag for at undtage lån med pant i kontor- og forretningsejendomme fra kravene i medfør af de første to sætninger i pkt. 7 i kapitaldækningsbekendtgørelsens bilag 7. De pågældende garantier kan således ikke medregnes ved opgørelsen af de risikovægtede po-

ster, når garantien vedrører lån med pant i kontor- og forretningsejendomme.

Ad bilag 7, pkt. 16

"Realkreditrådet vil gerne opfordre til, at "foranstillet" i punktets 6. linje ændres til "efterstillet". Anvendelse af ordet afhænger af, hvorvidt fokus i sætningen er på, hvem der dækker tab først, eller hvem der får penge først. Det er Realkreditrådets holdning, at "efterstillet" vil være bedst dækkende."

Finanstilsynets bemærkninger:

Det er Finanstilsynet vurdering, at "foranstillet" er bedst dækkende. Det vigtigste er dog, at det i pkt.'et er forklaret, hvad der menes.

Ad bilag 7, pkt. 50, litra a

"Vedrørende særligt dækkede obligationer finder Realkreditrådet, at henvisningen skal være til hele pkt. 27, og således ikke blot til pkt. 27, litra c."

Finanstilsynets bemærkninger:

Realkreditobligationer, der behandles under "grandfathering-bestemmelsen" i bilag 3, jf. CRD(48), bilag VII, pkt.70, skal også medregnes, hvorfor der henvises til hele pkt. 27.

Ad bilag 8, pkt. 14, litra a

"I forbindelse med en eventuel overskridelse af grænsen på eksponeringen på 1 mio. euro fremgår det, at formlen for erhvervseksponeringer skal anvendes ved opgørelsen af de risikovægtede poster. Realkreditrådet finder ikke, at der er behov for at anvende formlen for erhvervseksponeringer, såfremt der udelukkende er tale om en midlertidig overskridelse af grænsen for eksponeringens størrelse."

Finanstilsynets bemærkninger:

Bestemmelsen gennemfører en fortolkning i CEBS' GL 10. Det afgørende er, at virksomheden ikke pålægges at udtage eksponeringen af det ratingsystem, der dækker SME'er, der behandles som detail-eksponeringer.

At skifte ratingsystem vurderes således at være administrativt byrdefuldt, og det vil næppe være i overensstemmelse med virksomhedens behandling af eksponeringer, der midlertidigt overskrider grænsen på en mio. euro. At risikovægte disse eksponeringer på erhvervskurven vurderes imidlertid ikke at være forbundet med væsentlige administrative byrder. Det vurderes at være en rent it-mæssig foranstaltning, der ikke kræver særlige forretningsgange for skift af ratingsystem for eksponeringer med midlertidige overskridelser. Det er endvidere en enkel regel, som er baseret på objektive forhold. Endelig vil der ikke være tvivl om, at reglen er i over-

ensstemmelse med direktivets minimumskrav for SME eksponeringer, der behandles som detaileksponeringer.

Ad bilag 8, pkt 27

"Det fremgår i punktet, at virksomheden skal estimere PD for henholdsvis erhvervs-, institut-, detail-, og statseksponeringer samt PD for aktieeksponeringer under PD/LGD-metoden. Realkreditrådet vil gerne forespørge om, hvorvidt den estimerede PD skal være den samme, såfremt virksomheden eksempelvis har såvel en erhvervs- som aktieeksponering mod modparten."

Finanstilsynets bemærkninger:

PD skal være den samme.

Ad bilag 8, pkt. 32

"Det fremgår af punktet, at overtræk kan være begrundet i, at der er *"trukket et beløb uden tilladelse"*. Denne definition synes ikke hensigtsmæssig, da indlånskonti fx tilknyttet dankort dermed omfattes uagtet, at der ikke er tale om et kreditprodukt."

Finanstilsynets bemærkninger:

Pkt. 32 vedrører alene overtræk, dvs. at det forudsættes, at der foreligger en krediteksponering på den pågældende facilitet.

Ad bilag 8, pkt. 49

"Realkreditrådet vil gerne foreslå, at teksten *"medmindre det bevilgede men ikke tilsagte beløb er højere"* tages ud fra punktets 4. og 5. linje."

Finanstilsynets bemærkninger:

Det er Finanstilsynets opfattelse, at CF skal beregnes på baggrund af det bevilgede beløb, for så vidt at disse vil kunne stilles til kundens disposition af en kundeansvarlig medarbejder uden yderligere kreditvurdering.

Det kan bemærke, at Finanstilsynet har rejst spørgsmålet i CEBS omkring, hvilke typer faciliteter der skal beregnes CF for. Resultatet heraf vil muligvis også kunne have betydning for spørgsmålet om, hvorvidt ikke-tilsagte beløb skal være omfattet af en CF estimering.

Ad bilag 8, pkt. 52

"I første punktum kan *"tab givet misligholdelse"* fjernes."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet finder, at forklaringen på LGD bør medtages i.f.m. definitionen.

Ad bilag 8, pkt. 53, litra d

"Der mangler i punktet at blive ansat den korrekte henvisning, idet der nu blot henvises til pkt. XX. Henvisningen skal være til pkt. 27. "

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 8, pkt. 50

"Realkreditrådet ser gerne, at pkt. 59 affattes i overensstemmelse med pkt. 56, således at begrebet "udækket" eksponering ikke indgår."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet finder, at begrebet "udækket" eksponering i denne sammenhæng er dækkende for meningen. Udtrykket er derfor medtaget i pkt. 56 for at sikre konsistens med pkt. 59.

Ad bilag 8, pkt. 102

"Der henvises i punktet til pkt. 60-61. Henvisningen burde kun være til pkt. 60."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Ad bilag 8, pkt. 111

"Realkreditrådet vil gerne foreslå, at følgende tekst udgår fra punktets 5. og 6. linje "betragte de underliggende eksponeringer, som om de var virksomhedens direkte investeringer og" "

Finanstilsynets bemærkninger:

Meningen med sætningen er, at virksomheden skal kapitalvægte de underliggende eksponeringer, som om de indgik i virksomhedens balance. Denne mening ville gå tabt, hvis Realkreditrådets forslag følges.

Ad bilag 8, pkt. 124

"Der stilles i udkastet krav om, at "den interne revision eller en tilsvarende uafhængig revisionsenhed mindst én gang om året skal gennemgå virksomhedens ratingsystemer og deres anvendelse, herunder kreditfunktionens forretningsgange i relation til ratingsystemet samt estimeringen af PD, LGD, EL og CF. Gennemgangen skal omfatte virksomhedens overholdelse af samtlige relevante minimumskrav."

Realkreditrådet skal hertil anføre, at ved efterlevelsen i praksis af, at samtlige relevante minimumskrav er opfyldt, er det væsentligt, at dette kan ske i henhold til almindelige revisionsmæssige principper, dvs. baseret på væsentlighed og risiko og under hensyntagen hertil bl.a. at der an-

vendes rotation for revision af de enkelte minimumskrav. Dette bør fremgå direkte af bekendtgørelsen eller eventuelt i en vejledning hertil.

Dernæst bør ordene ”gennemgå”/”gennemgang” ændres til ”revidere”/”revision”.

Endvidere finder Realkreditrådet det mest hensigtsmæssigt, at implementering af disse krav til den interne revisions rolle i relation til de interne rating metoder sker i tilknytning til de gældende krav om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder samt finansielle koncerner. Kravet bør således indeholdes i revisionsbekendtgørelsen. Disse betragtninger om revisionsopgavernes placering i regelsættet gør sig også gældende for de krav til intern revision, som er indeholdt i bilag 15, pkt. 4h og bilag 19, punkt 7."

Finanstilsynets bemærkninger:

Det er Finanstilsynets opfattelse, at intern revision kan løse opgaverne inden for de rammer, som den interne revision har i henhold til dansk lovgivning. De interne revisorer skal ligesom de eksterne revisorer altid overveje deres uafhængighed i relation til nye arbejdsopgaver.

I lyset af reglerne i den nye revisionsbekendtgørelse er det Finanstilsynets opfattelse, at det er overflødigt at fastsætte eksplicite "safeguards" i relation til den interne revisions opgaver vedrørende den interne ratingbaserede metode.

Helt overordnet udføres revision ud fra betragtninger om væsentlighed og risiko, og ved at foreskrive, at en konkret revisionsopgave skal udføres en gang om året brydes der delvist med dette princip. Det er dog Finanstilsynets opfattelse, at det forhold, at opgaven skal udføres en gang om året, ikke i sig selv gør opgaven til en kontrolopgave.

Finanstilsynet kan endvidere bemærke, at formuleringer i bilag 21 og 24 taler om "gennemgang" (review), der er et kendt revisionsmæssig begreb i henhold til revisionsstandarderne. Udførelsen af revision stiller mere omfattende krav end udførelsen af en gennemgang, og er derfor mere krævende at udføre. Direktivet anvender ordet "gennemgang".

For så vidt angår muligheden for at medtage kravene til intern revision i relation til den interne ratingbaserede metode i revisionsbekendtgørelsen, kan bemærkes, at den nuværende revisionsbekendtgørelse primært regulerer de forhold, der skal medtages i revisionsprotokollatet til virksomhedens bestyrelse. Derfor er det ikke alle intern revisions opgaver, der er nævnt i revisionsbekendtgørelsen.

Ad bilag 8, pkt. 156

Realkreditrådet vil i punktets anden linje anbefale ordet ”tilsvarende” frem for ”mekaniske”.

Finanstilsynets bemærkninger:

Imødekommet.

Ad bilag 8, pkt. 162, litra f

"Virksomheden skal indsamle og opbevare ’...omstændighederne for misligholdelser’. Det er ikke klart, hvilke omstændigheder der tænkes på. Hvis formuleringen bibeholdes, bør den uddybes gerne med eksempler."

Finanstilsynets bemærkninger:

Imødekommet. Der er tilføjet "herunder hvilke misligholdelseskriterier, der har været bestemmende for misligholdelsen".

Ad bilag 8, pkt. 217 og 219

"Der henvises i henholdsvis 217 og 219 til pkt. 145-155. Henvisningen burde i stedet være til afsnit 3.2.2."

Finanstilsynets bemærkninger:

Der henvises til pkt. 144-155. Afsnitsnummereringer er udgået i bekendtgørelsens bilag 1-20.

Ad bilag 9, pkt. 19

"Det fremgår under ejendoms kategorier i relation til ikke finansielle sikkerheder, at ”Fast ejendom omfatter grunde med beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme”. Realkreditrådet går ud fra, at der her ikke er tale om en udtømmende liste over ejendoms kategorier, således at eksempelvis ubebyggede grunde, løsøre m.v. også kan indgå."

Finanstilsynets bemærkninger:

Direktivet giver mulighed for nedvægtning for henholdsvis beboelsesejendomme og erhvervsejendomme, når en række betingelser i øvrigt er opfyldt. I bilag 9, pkt. 19, i bekendtgørelsesudkastet havde Finanstilsynet angivet, at: "Fast ejendom omfatter grunde med beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme".

I lyset af bl.a. Realkreditrådets bemærkninger til bilag 9, pkt. 19, har Finanstilsynet vurderet, at den foreslåede definition var for snæver og i øvrigt kunne give anledning til afgrænsningsproblemer med hensyn til omfanget og arten af en bebyggelse på en grund.

Finanstilsynet har derfor ændret bestemmelsen, således at fast ejendom endvidere kan omfatte: "matrikulerede grunde udlagt til beboelsesformål eller erhvervsformål".

Det er Finanstilsynet umiddelbare vurdering, at tilbehør og indretninger m.v., i en vis udstrækning vil kunne medregnes ved værdiansættelsen af fast ejendom, fx efter tilsvarende principper, som foreslået for værdiansættelse af fastejendom, der kan medregnes som sikkerhed for lån, der indgår som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Ad bilag 9, pkt. 27

"Som anført i forbindelse med bemærkningerne til standardmetoden for kreditrisiko pkt. 16 finder Realkreditrådet, at teksten vedrørende sikkerhed i fast ejendom kun bør stå et sted i bekendtgørelsen. Dette bør være i standardmetoden, mens der i bilag 9 bør være en henvisning hertil. Realkreditrådet har endvidere konstateret, at der er mindre forskelle i teksten fra henholdsvis bilag 3 og 9. Realkreditrådet lægger vægt på, at teksten fra bilag 9 anvendes."

Finanstilsynets bemærkninger:

Bestemmelserne i bilag 9, pkt. 27, er mere generelle end bestemmelserne i bilag 3, pkt. 16, der i højere grad er rettet mod specifikke danske forhold. Baggrunden for denne forskel er, at bestemmelserne i bilag 9, pkt. 27, i højere grad skal kunne anvendes på tværs af landegrænser. Sandsynligheden for, at virksomheder, der benytter IRB-metoden for kreditrisiko, opererer på tværs af landegrænser er højere, end sandsynligheden for at virksomheder, der benytter standardmetoden for kreditrisiko, opererer på tværs af landegrænser.

Ad bilag 10

"Der henvises til Realkreditrådets bemærkninger til § 27 stk. 7 i selve bekendtgørelsesudkastet og dermed adgangen til anvendelse af bilag 7 i bekendtgørelsen, uagtet, at der er tale om et institut på den avancerede interne metode."

Finanstilsynets bemærkninger:

Se bemærkning til § 27. Bilag 10 vil således også omfatte eksponeringer under IRB-metoden, hvor der anvendes egne estimater for LGD og CF.

Ad bilag 12, pkt. 8

"Der er behov for en uddybning af punktets nærmere indhold."

Finanstilsynets bemærkninger:

Definitionen i pkt. 8 skal læses i sammenhæng med definitionen af en nettoposition i pkt. 7 og definitionen af lange og korte positioner i henholdsvis pkt. 5 og 6. Når det ikke i det efterfølgende udtrykkeligt bemærkes, at en position er en syntetisk kort eller lang position, vil en kort eller lang position kunne medregnes ved opgørelse af nettopositioner, som defineret under pkt. 7.

Ad bilag 12, pkt. 31, 34, 35 og 36

"Formuleringerne i pkt. 34-36 er, sammen med formuleringen i pkt. 31, svært tilgængelige. Det er ydermere uklart, om pkt. 31 også gælder "total return swaps" og "credit linked notes"."

Finanstilsynets bemærkninger:

Pkt. 31 gælder alle typer kreditderivater.

Ad bilag 12, pkt. 45, litra b

"Punktet bør formuleres som: "Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til lande med landeklassifikation 0-1 i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3 stk. 11"."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har ændret i teksten, men ikke imødekommet Realkreditrådets forslag fuldt ud, idet henvisningen er til skemaet i pkt. 11, litra a, i bilag 3, der ikke indeholder formuleringen "lande med" i formuleringen "Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til landeklassifikation 0-1. Derfor er den foreslåede ændring af formuleringen i referencen ikke ændret.

Rettelsen har dog medført en fejl, som vil blive korrigeret ved en kommende revision af bekendtgørelsen. Den rigtige tekst skal være:

"Gældsinstrumenter udstedt eller garanteret af institutter, der kan henføres til landeklassifikation 1-2 eller kreditkvalitetstrin (1) i henhold til standardmetoden for kreditrisiko, jf. bilag 3, stk. 11".

Finanstilsynet vil endvidere gennemgå de øvrige litraer under pkt. 45 i forbindelse med en kommende revision af bekendtgørelsen. Det kan i denne forbindelse bemærkes, at bilag I, pkt. 14, i CRD (49) tilsyneladende indeholder fejl i henvisningerne til CRD (48).

Ad bilag 12, pkt. 48

"2. punktum i pkt. 48 skal ændres således, at det fremgår at "debitor kan" i stedet for "debitor skal". Anvendelse af eksterne rating skal således være muligt."

Finanstilsynets bemærkninger:

Forslaget er ikke imødekommet. Pkt. 48 skal forstås således, at 2. punktum kun omfatter eksponeringer, i det omfang virksomheder under IRB-metoden for kreditrisiko har foretaget en intern rating af modparten. I så fald skal virksomheden benytte denne interne rating i forbindelse med eksponeringer mod samme modpart inden for handelsbeholdningen. Anvendelse af eksterne ratings er således muligt, hvis modparten ikke i forvejen har en intern rating i overensstemmelse med IRB-metoden.

Ad bilag 12, pkt. 49

"Der mangler henvisning vedrørende særligt dækkede obligationer."

Finanstilsynets bemærkninger:

Særligt dækkede obligationer er omfattet af pkt. 27, litra c, i bilag 3.

Ad bilag 15, pkt. 4, litra h

"Realkreditrådet vil gerne opfordre til, at formuleringen i pkt. 4 h bringes i tættere overensstemmelse med formuleringen i bilag 8 pkt. 124, således at der i første linje indsættes "eller en tilsvarende uafhængig revisionsenhed" efter intern revision."

Finanstilsynets bemærkninger:

Det er Finanstilsynets vurdering, at opgaven skal udføres af intern revision.

Ad bilag 15, pkt. 4, litra g

"I 3. og 4. sidste linje i punktet anvendes ordene "basisrisici" samt "koncentrationsrisici". Disse synes ikke at være veldefinerede. I forbindelse med stresstest kunne det i punktet overvejes, hvorvidt det ville tilstrækkeligt med en henvisning til bilag 8."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har valgt at nævne alle de typer af risiko, der nævnes i direktivet.

Ad bilag 15, pkt. 10, litra b

"I pkt. 10, litra b, er der givet mulighed for at anvende et princip, hvor der tages højde for den kollektive investeringsforenings faktiske valutaposition. Det er Realkreditrådets holdning, at det bør være muligt at se igennem på alle risikofaktorer og således ikke blot ved valuta."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har valgt at følge ordlyden i direktivet på dette punkt. Det er Finanstilsynets vurdering, at dette ikke udelukker muligheden for at "se igennem" på andre risikofaktorer.

Ad bilag 16, pkt. 4

"Som omtalt i bemærkningerne til selve bekendtgørelsen foreslås det at flytte punktet til denne."

Finanstilsynets bemærkninger:

Imødekommet (definition af terminsforretninger er flyttet til selve bekendtgørelsen).

Ad bilag 16, pkt. 82 (nu pkt. 84)

"Det foreslås at lade henvisningen til pkt. 10 erstatte af en henvisning til afsnit 3."

Finanstilsynets bemærkninger:

Imødekommet.

Ad bilag 16, Afsnit 6.3 (nu pkt. 83-87)

"I såvel bilag 10, afsnit 2 som i bilag 16, afsnit 6,3 indgår nærmere betingelser for medregning af nettingaftaler. Det vil være hensigtsmæssigt med en vis samkoordinering af disse krav, da udgangspunktet herfor må være de samme internationale regler."

Finanstilsynets bemærkninger:

Finanstilsynet har valgt at følge direktivteksten nøje på disse områder og har derfor ikke ændret formuleringen, hverken i bilag 16 eller i bilag 10.

Ad bilag 17, pkt. 2 litra b

"Der nævnes i b "Finansielle differencekontrakter". Eksempler på denne type produkter imødeses."

Finanstilsynets bemærkninger:

Hvis virksomheder er i tvivl om, hvorvidt en kontrakt er omfattet af bilag 17, kan virksomheden rette henvendelse til Finanstilsynet.

Ad bilag 18, pkt 10

"Skema under pkt. 10: Vægt for forretningsområdet Kapitalforvaltning er i skemaet sat til 15 %. Det bør være 12 % i overensstemmelse med direktivet."

Finanstilsynets bemærkninger:

Vægten er ændret til 12 pct.

Ad bilag 18, pkt 17

"Realkreditrådet vil gerne forespørge om, hvorfor virksomhederne netop skal erklære, at de opfylder reglerne i pkt.14 og 16."

Finanstilsynets bemærkninger:

Pkt. 14 og 16 opstiller kriterierne for anvendelse af standardmetoden. Det er derfor en forudsætning, at disse er opfyldt, før standardmetoden kan anvendes.

Ad bilag 19, pkt 7

"Realkreditrådet skal foreslå, at der gives mulighed for, at kravene til regelmæssig revision af styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko kan udføres af såvel den interne revision som en tilsvarende uafhængig revisionsenhed, jf. den tilsvarende adgang hertil i pkt. 124 i bilag 8.

Dernæst bør ordet ”gennemgang” ændres til ”revision”.

Der henvises endvidere vedrørende gennemgangen af bilaget til bemærkningerne fremsat indledningsvist i høringssvaret under særligt væsentlige problemstillinger."

Finanstilsynets bemærkninger:

I henhold til direktivet (CRD (48) X:3:2) skal gennemgangen foretages af enten inter eller ekstern revision. Der er således ikke mulighed for at andre enheder kan foretage gennemgangen.

Finanstilsynet kan endvidere bemærke, at formuleringerne i bilag 21 og 24 taler om "gennemgang" (review), der er et kendt revisionsmæssig begreb i henhold til revisionsstandarderne. Udførelsen af revision stiller mere omfattende krav end udførelsen af en gennemgang og er derfor mere krævende at udføre. Direktivet anvender ordet "gennemgang".

Ad bilag 20: Generelt

"Der stilles med bilag 20 ganske omfattende krav til offentliggørelse af oplysninger. Realkreditrådet har forståelse for, at Finanstilsynet har behov for disse oplysninger, men Rådet stiller sig tvivlende overfor, at offentligheden har brug for oplysninger med en så høj detaljeringsgrad og dermed så omfangsrig, som der er lagt op til. I øvrigt synes en vurdering af de administrative byrder knyttet hertil at være helt udeladt.

Dernæst er det væsentligt, at der ikke bliver skabt usikkerhed til det officielle regnskab begrundet i, at der her stilles krav om offentliggørelse af en række værdier set ud fra en risikomæssig betragtning contra de regnskabsmæssige værdier.

Kravene til offentliggørelse begrundet i kapitaldækningsdirektivets søjle 3 bør koordineres med krav til offentliggørelse, som stilles på regnskabs-siden såvel via national regulering som via IAS/IFRS.

Det kan endvidere konstateres, at det i en række tilfælde peges på, at eksponeringerne skal opdeles på baggrund af eksponeringskategorierne fra bekendtgørelsens § 9. Bekendtgørelsens § 9 vedrører eksponeringer på standardmetoden, hvorfor der for institutter på de avancerede metoder må skulle anvendes de eksponeringskategorier, der fremgår af bilag 8, pkt. 3. Et andet eksempel er pkt. 15, litra c, nr. 1, vedrørende oplysningskrav for IRB- institutter, hvor der anvendes termen fra standardmetoden ”centralregeringer og centralbanker”.

Enkelte steder refereres der endvidere til bilag ved hjælp af romertal. Disse referencer synes at være til kapitaldækningsdirektivet, men det fremgår ikke eksplicit af henvisningen. Eksempler herpå er: pkt. 4, litra c, pkt. 5, litra f, pkt.15 litra c og pkt.16 litra g."

Finanstilsynets bemærkninger:

Kravene til offentliggørelse af oplysninger samt omfanget af disse er direktivbestemte. Kravene fremgår af CRD (48), artikel 145-149 og bilag XII.

Finanstilsynet kan som følge deraf ikke ændre på disse krav.

Der er ikke tale om oplysninger, der skal afgives af hensyn til Finanstilsynets arbejde. Oplysningskraven er indsat, for at markedet skal kunne udøve en disciplinerende indflydelse på virksomhedernes risikostyring, og for at kunderne skal kunne se, hvor godt en virksomhed har dækket sine risici i forhold til andre virksomheder.

Det er korrekt, at direktivets krav indebærer administrative byrder for virksomhederne. Da der er tale om krav, der er fastsat i direktivet, er det ikke muligt for Finanstilsynet at gøre noget ved dette forhold.

Finanstilsynet skal gøre opmærksom på, at der i § 61 er mulighed for at undtage visse oplysninger. Det gælder, hvis den information, der formidles, ikke kan betragtes som væsentlig. Oplysninger betragtes som væsentlige, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan påvirke vurderingen hos en bruger, der baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger. Direktivet stiller dog det krav, at Finanstilsynet skal kunne kræve, at virksomheden skal offentliggøre oplysninger, som virksomheden ikke betragter som væsentlige.

Virksomhederne kan endvidere i henhold til § 62 i bekendtgørelsen undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag 20 anførte oplysninger, hvis den information, der formidles, må betragtes som fortrolig, eller hvis offentliggørelse af oplysningerne vil undergrave virksomhedens konkurrenceevne.

Oplysninger skal betragtes som fortrolige, hvis der foreligger betingelser vedrørende kundeforhold, der indebærer en fortrolighedsforpligtigelse for virksomheden. Virksomheden skal angive en begrundelse for manglende offentliggørelse af oplysningspligten i henhold til stk. 1. Desuden skal virksomheden offentliggøre mere generelle oplysninger om det forhold, der er undladt fra oplysningspligten

Finanstilsynet har i videst muligt omfang forsøgt at relatere kravene til de regler, der gælder regnskabsmæssigt. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af § 65, stk. 2, i bekendtgørelsen, at hvis der sker offentliggørelse af oplysningerne til opfyldelse af regnskabs-, børsnoterings- eller andre krav, anses oplysningspligten for overholdt herved.

Realkreditrådet er ikke fremkommet med konkrete forslag, der medvirker til større overensstemmelse med regnskabsreglerne.

Finanstilsynet derfor ikke ændret bekendtgørelsen som følge af det fremførte.

Jf. afsnit 4. Henvisningerne er rettet i bilaget, således at der henvises til § 9 i bekendtgørelsen for standardmetoden og til bilag 8, pkt. 3 for de avancerede metoder.

Jf. afsnit 5. Dette ændres til "statseksponeringer".

Jf. afsnit 6. Henvisningerne er ændret, så det fremgår, at der henvises til kapitaldækningsdirektivet.

Ad bilag 20, pkt 3, litra d

"Fejl i henvisning: SOL 4 post 11 findes ikke."

Finanstilsynets bemærkninger:

Henvisningerne er ændret til CS02, post 6, og CS03, post 11.

Ad bilag 20, pkt 5, litra h

"Omfatter de stillede oplysningskrav vedrørende transaktioner i kreditderivater også for derivater anvendt til arbitrage i handelsbogen?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Teksten svarer til direktivteksten, jf. pkt. 5, litra h, i del 2, i bilag IX til CRD (48). Det er Finanstilsynets vurdering, at de stillede oplysningskrav også omfatter kreditderivater anvendt til arbitrage i handelbeholdningen.

Ad bilag 20, pkt 6, litra e og g

"Der stilles krav om fordeling af eksponeringerne branche- og modparts-mæssigt efter § 93 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditin-

stitutter m.fl. Det skal hertil anføres, at kravet om brancheopdeling i § 93 i regnskabsreglerne ikke er gældende for realkreditinstitutter. Kravet bør ikke indføres her for realkreditinstitutter."

Finanstilsynets bemærkninger:

I punkterne står der, at "opdelingen angivet i § 93 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. kan benyttes". Dette er således en mulighed og ikke et krav.

Ad bilag 20, pkt 6, litra i

"I pkt. 6, litra i er der i detaljer redegjort for virksomhedernes informationspligt i relation til værdiforringede fordringer. Det anføres, at en specifikation svarende til AS18 opfylder disse krav. Realkreditrådet vil gerne anføre, at AS18 er en supplerende regnskabsmæssig oplysning til Finanstilsynet, som ikke skal medtages i det offentliggjorte regnskab. I det omfang at informationspligten i relation til de nye kapitaldækningsregler klarer i årsrapporten, har AS18 de facto skiftet karakter til en noteoplysning. Et sådan skift skal ikke kunne ske, uden at ændringen bliver behandlet / præsenteret i regnskabsbekendtgørelsen."

Finanstilsynets bemærkninger:

I punktet er det anført, at "en specifikation svarende til AS18 anses for at opfylde disse krav". Det er således en mulighed at benytte AS18 til opfyldelse af kravene i punkt 6, litra i), men ikke et krav.

Ad bilag 23 - Ansøgning om den interne modelmetode (EPE-modeller) til opgørelse af poster med modpartsrisiko

"Der henvises til bemærkningerne fremsat indledningsvist i høringssvaret under særligt væsentlige problemstillinger."

Ad bilag 24 - Ansøgning om den avancerede målemetode til operationel risiko (AMA-modeller)

"Der henvises til bemærkningerne fremsat indledningsvist i høringssvaret under særligt væsentlige problemstillinger."

Vejledning til IRB-skemaer:

"Side 1. Post 2: Der henvises til §§ 41-45. Det er ikke korrekt at henvise til § 41, der vedrører VaR for markedsrisiko.

Side 13. Post 1. Der er her ligeledes to henvisninger til § 41."

Finanstilsynets bemærkninger:

Henvisningsfejlen er rettet.

Indberetningsskema SOL3:

"Der er fejl i § henvisningen på skema SOL3 fradrag i basiskapitalen.

Post 11.3 er rettet til §139, stk. 1 nr. 3."

Finanstilsynets bemærkninger:

Rettet.

Parallelrapportering

"En række felter i SOL-skemaer og i MKR-skemaer indeholder oplysninger, der er identiske med oplysninger i det tidligere skemasæt. Det ville være nyttigt, hvis Finanstilsynet kan fremlægge en liste over disse sammenhænge.

Institutterne skal i forbindelse med deres overgang til avancerede metoder foretage dobbeltindberetning af en række data. Realkreditrådet vil gerne forespørge om, hvorvidt det vil være acceptabelt, at identiske data kun indberettes i det nye / gamle skemasæt (dette vil begrænse omfanget af interne afstemningsopgaver)?"

Finanstilsynets bemærkninger:

Solvensindberetningsskemaerne bygger på de retningslinjer for fælles solvensindberetning (COREP), som blev offentliggjort af den europæiske banktilsyns komité (CEBS) den 16. oktober 2006 (revideret udgave).

For kapitalskemaet har Finanstilsynet udarbejdet skemaer, som ikke fuldstændig modsvarer oplysninger i COREP-skemaerne. Årsagen til denne forskel er, at særlige danske regler i FiL for opgørelse af basiskapitalen bevirker, at COREP-skemaerne ikke i tilstrækkeligt omfang dækker dette område.

For markedsrisiko gælder, at Finanstilsynet har valgt at bibeholde posterne fra de tidligere skemaer, og supplere med nye poster efter samme koncept som de tidligere skemaer, hvor nødvendigt. Da de tidligere skemaer var enklere end COREP-skemaerne og stadig opfylder indberetningsbehovet, var det Finanstilsynets opfattelse, at fastholdelse af de tidligere skemaer vil være mindre omkostningsfuldt for langt de fleste virksomheder frem for nye skemaer.

Finanstilsynet har i lyset af andre presserende opgaver ikke prioriteret at udarbejde en liste over de poster, der er identiske med poster i tidligere indberetningsskemaer.

Virksomheder, der anvender IRB-metoden, skal som påpeget af Realkreditrådet i 2007, 2008 og 2009 indberette henholdsvis 95 %, 90 % og 80 % af solvenskravet opgjort efter bekendtgørelse nr. 9094 om kapitaldækning af 1.marts 2006. Resultatet heraf skal indberettes på CS-/CK01, post 13 (den nødvendige solvensprocent). Virksomheder har mulighed for - efter aftale med Finanstilsynet - at anvende en enklere metode til opgørelsen af

den nødvendige solvensprocent end metoden i henhold til bekendtgørelse nr. 9094 om kapitaldækning af 1.marts 2006, jf. § 70, stk. 12. Der er ikke fastsat bestemmelser om indsendelse af dokumentation for opgørelsen af den nødvendige solvensprocent.